

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/2309

z dnia 22 grudnia 2021 r.

w sprawie działań informacyjnych Unii wspierających wdrożenie Traktatu o handlu bronią

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat o handlu bronią (ATT) został przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w dniu 2 kwietnia 2013 r. i wszedł w życie w dniu 24 grudnia 2014 r. Wszystkie państwa członkowskie Unii są stronami ATT (zwanymi dalej „państwami-stronami”).
- (2) Celem ATT jest wprowadzenie jak najsurowszych wspólnych międzynarodowych standardów w celu uregulowania handlu bronią konwencjonalną oraz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczanie takiego handlu, jak również zapobieganie przenikaniu takiej broni do nielegalnego handlu. Zważywszy na fakt, że regulowanie międzynarodowego handlu bronią jest wysiłkiem globalnym, główne wyzwania stanowią skuteczne wdrażanie ATT przez państwa-strony oraz jego upowszechnienie. Aby przyczynić się do sprostania tym wyzwaniom, Rada przyjęła w dniu 16 grudnia 2013 r. decyzję 2013/768/WPZiB ⁽¹⁾, rozszerzając tym samym unijny portfel pomocy związanej z kontrolą wywozu o działania specyficzne dla ATT. Następnie przyjęta została decyzja Rady (WPZiB) 2017/915 ⁽²⁾ z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie działań informacyjnych Unii wspierających wdrożenie ATT.
- (3) Działania prowadzone na mocy decyzji 2013/768/WPZiB i (WPZiB) 2017/915 pomogły państwom partnerskim objąć szeroki zakres dziedzin istotnych z punktu widzenia ustanawiania i rozwijania krajowego systemu kontroli transferu broni, zgodnie z wymogami ATT. Uznano, że niektóre państwa partnerskie nie wymagają już wsparcia i że państwa te będą stopniowo wyłączane z trzeciego etapu projektu lub nie będą już nim objęte. Podjęto współpracę z wieloma państwami beneficjentami, których nie obejmowały dotychczasowe działania pomocowe Unii w zakresie kontroli wywozu, co odzwierciedla globalny charakter ATT. Zalecane są działania następcze skierowane do niektórych spośród tych państw beneficjentów, aby zapewnić trwałość postępów i zachęcić te państwa, by same też prowadziły działania informacyjne w regionie
- (4) Należy nie tylko kontynuować działania z państwami partnerskimi wymienionymi w załączniku, lecz także realizować podejście oparte na zapotrzebowaniu, w myśl którego działania pomocowe mogłyby być uruchamiane na wniosek państw mających określone potrzeby w zakresie wdrażania ATT. Takie podejście okazało się skuteczne, jeśli chodzi o udzielanie pomocy państwom, które w swoich wnioskach o pomoc Unii wyraziły zaangażowanie na rzecz ATT i chęć przejścia odpowiedzialności za jego wdrażanie. Niniejsza decyzja utrzymuje zatem określoną liczbę działań, które będą dostępne dla państw na wniosek, w tym dla państw niebędących jeszcze stroną ATT.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/768/WPZiB z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie działań UE wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa (Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 56).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/915 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie działań informacyjnych Unii wspierających wdrożenie Traktatu o handlu bronią (Dz.U. L 139 z 30.5.2017, s. 38).

- (5) Pomocą Unii świadczoną na mocy decyzji (WPZiB) 2020/1464 ⁽³⁾ w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni objęto szereg państw położonych w bliskim wschodnim i południowym sąsiedztwie Unii. Unia wspiera Sekretariat ATT we wdrażaniu ATT poprzez decyzję Rady (WPZiB) 2021/649 ⁽⁴⁾. Unia przekazuje także od wielu lat pomoc na rzecz kontroli wywozu w przypadku produktów podwójnego zastosowania, wspierając rozwijanie ram prawnych i zdolności instytucjonalnych w zakresie ustanawiania i egzekwowania skutecznych kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania.
- (6) Unia wspiera również wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) 1540 (2004), która nakazuje skuteczne kontrole transferu produktów związanych z bronią masowego rażenia. Kontrole przygotowane w ramach realizacji rezolucji RB ONZ 1540 (2004) i na mocy unijnych programów pomocy na rzecz kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania przyczyniają się do ogólnej zdolności skutecznego wdrażania ATT, gdyż w wielu przypadkach przepisy i procedury administracyjne dotyczące kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania oraz odpowiedzialne za to agencje są takie same jak w przypadku kontroli eksportu broni konwencjonalnej. Podstawowe znaczenie ma więc zapewnienie ścisłej koordynacji działań prowadzonych w ramach kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania i działań wspierających wdrożenie ATT, w tym działania na rzecz wsparcia Sekretariatu ATT.
- (7) Znaczna liczba działań przewidzianych w niniejszej decyzji uzasadnia wykorzystanie dwóch podmiotów wykonawczych. Techniczne aspekty realizacji wcześniejszych projektów związanych z kontrolą wywozu Rada i Komisja powierzyły niemieckiemu Federalnemu Urzędowi Gospodarki i Kontroli Eksportu (*Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* – BAFA). W związku z tym BAFA zgromadziła szeroki zakres wiedzy eksperckiej i fachowej. Za wykonanie unijnego programu P2P w zakresie kontroli wywozu odpowiedzialna jest Expertise France. Rola Expertise France w wykonywaniu niniejszej decyzji pomoże zapewnić odpowiednią koordynację z projektami dotyczącymi produktów podwójnego zastosowania.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby wesprzeć skuteczne wdrożenie i upowszechnienie Traktatu o handlu bronią (ATT) Unia podejmuje działania mające następujące cele:
 - a) wzmocnienie lub rozwijanie zdolności i wiedzy fachowej w zakresie kontroli transferu broni na potrzeby wdrażania ATT w nowych i obecnych państwach beneficjentach za pomocą instrumentów takich jakich pomoc prawna i szkolenia dla urzędników wydających zezwolenia i odpowiedzialnych za wdrażanie;
 - b) działania informacyjne skierowane do innych państw, w tym niebędących stronami ATT, w celu wsparcia upowszechnienia ATT na szczeblu krajowym, regionalnym i wielostronnym.
2. Aby osiągnąć cele określone w ust. 1 Unia realizuje następujące działania prowadzone w ramach projektu:
 - a) współpraca ze środowiskiem ekspertów: działania takie będą się koncentrować na zintensyfikowaniu współpracy z ekspertami z zespołu ekspertów stworzonego dzięki projektowi na mocy decyzji 2013/768/WPZiB i (WPZiB) 2017/915, i pomiędzy nimi, a także z nowymi ekspertami, zwłaszcza z państw beneficjentów i będących wcześniej beneficjentami w kontekście procesu stopniowego wycofywania projektów;
 - b) działania krajowe: działania krajowe będą oferowane poszczególnym państwom beneficjentom w oparciu o specjalny program pomocowy dostosowany do konkretnych potrzeb danego państwa beneficjenta;
 - c) wizyty studyjne: wizyty studyjne dają państwom beneficjentom szansę skontaktowania się z organami rządowymi i urzędnikami w innych państwach stosujących ATT;
 - d) krótkoterminowa ukierunkowana pomoc w przypadku konkretnych pytań lub problemów zgłoszonych przez państwa beneficjentów;
 - e) podejście zakładające szkolenie instruktorów, na które składają się warsztaty i platforma internetowa;

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1464 z dnia 12 października 2020 r. w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni (Dz.U. L 335 z 13.10.2020, s. 3).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/649 z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie wsparcia przez Unię działań Sekretariatu ATT w celu wsparcia wdrażania Traktatu o handlu bronią (Dz.U. L 133 z 20.4.2021, s. 59).

- f) działania regionalne, międzyregionalne i międzynarodowe w odpowiedzi na wnioski państw beneficjentów, które chcą korzystać z doświadczeń państw w innych częściach świata;
- g) imprezy towarzyszące konferencjom państw-stron ATT;
- h) konferencja podsumowująca, która posłuży zwiększaniu świadomości i poczucia odpowiedzialności w odniesieniu do ATT wśród państw partnerskich, odpowiednich interesariuszy, takich jak parlamenty narodowe, organizacje regionalne i międzynarodowe, oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego.

Szczegółowy opis prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w niniejszym ustępie, przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Realizacja techniczna prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, organizowana jest przez niemiecki Federalny Urząd Gospodarki i Kontroli Eksportu (*Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* – BAFA) i Expertise France.
3. BAFA i Expertise France wykonują swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z BAFA i Expertise France.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 3 499 892,39 EUR. Ogólny szacunkowy budżet całego projektu wynosi 3 824 892,39 EUR. Część szacunkowego budżetu, która nie zostanie pokryta z kwoty odniesienia, jest zapewniana w postaci współfinansowania przez rząd Republiki Federalnej Niemiec.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera niezbędne umowy z BAFA i Expertise France. Umowy te zawierają zobowiązanie BAFA i Expertise France do wyeksponowania wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dokłada starań, aby umowy, o których mowa w ust. 3, zawarto jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tych umów.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez podmioty wykonawcze. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny.
2. Komisja dostarcza informacji na temat finansowych aspektów realizacji prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Niniejsza decyzja traci moc po upływie 36 miesięcy od daty zawarcia umów, o których mowa w art. 3 ust. 3, lub sześciu miesięcy od daty jej przyjęcia, jeżeli w tym czasie nie zawarto tych umów.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2021 r.

W imieniu Rady
G. DOVŽAN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT PROJEKTOWY

Projekt działań informacyjnych dotyczących Traktatu o handlu bronią – etap trzeci**1. Kontekst i uzasadnienie wsparcia Unii**

Niniejsza decyzja opiera się na wcześniejszych decyzjach Rady mających na celu wsparcie procesu ONZ prowadzącego do przyjęcia Traktatu o handlu bronią (zwanego dalej „traktatem”) oraz do propagowania jego skutecznego wdrożenia i upowszechnienia. Traktat został przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 2 kwietnia 2013 r. i wszedł w życie w dniu 24 grudnia 2014 r.

Deklarowanym przedmiotem traktatu jest „wprowadzenie jak najsurowszych wspólnych międzynarodowych standardów regulujących międzynarodowy handel bronią konwencjonalną lub poprawiających regulacje dotyczące międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną, zapobieganie nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczanie takiego handlu, jak również zapobieganie skierowaniu takiej broni na drogę nielegalnego handlu”. Jego deklarowanym celem jest „wniesienie wkładu w międzynarodowy i regionalny pokój, bezpieczeństwo i stabilność; zmniejszenie ludzkiego cierpienia oraz promowanie współpracy, przejrzystości i odpowiedzialnego działania państw stron w dziedzinie międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną i w ten sposób budowanie zaufania między państwami stronami”⁽¹⁾. Przedmiot i cel traktatu są zatem zgodne z ogólnymi dążeniami Unii w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa zawartymi w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej.

Traktat przyjęto w 2013 r., a główne wyzwania, które się z nim wiążą, nadal dotyczą jego skutecznego wdrożenia i upowszechnienia.

Niniejsza decyzja przewiduje kompleksowy zestaw działań pomocowych i informacyjnych, które mają służyć radzeniu sobie z wyzwaniami związanymi ze skutecznym wdrożeniem i upowszechnieniem. Opiera się ona na wynikach i wnioskach wyciągniętych z dwóch wcześniejszych etapów finansowanych w ramach decyzji 2013/768/WPZiB i decyzji 2017/915/WPZiB oraz wskazuje na ciągłe i trwałe wspieranie traktatu przez Unię i jej państwa członkowskie.

2. Cele ogólne

Podstawowym celem niniejszej decyzji jest dalsze wspieranie szeregu państw we wzmocnieniu ich systemów kontroli transferu broni, tak aby były w stanie skutecznie wdrożyć traktat z myślą o wzięciu odpowiedzialności i upodmiotowieniu oraz propagować jego upowszechnienie. Skala współpracy będzie dostosowana do potrzeb i postępów każdego państwa będącego beneficjentem, z uwzględnieniem stopnia dojrzałości i autonomii krajowego systemu kontroli transferu broni. Inne działania będą miały na celu zachęcenie państw niebędących stronami Traktatu o handlu bronią do przyjęcia go i rozpoczęcia wdrażania na szczeblu krajowym.

W szczególności działanie Unii zapewni:

- a) wzmocnienie lub rozwój zdolności i wiedzy fachowej w zakresie kontroli transferu broni w celu wdrożenia Traktatu o handlu bronią w nowych i istniejących państwach będących beneficjentami za pomocą takich instrumentów jak pomoc prawna i szkolenie urzędników wydających zezwolenia i przedstawicieli organów ścigania.
- b) kontakty z innymi państwami, w tym niebędącymi stronami Traktatu o handlu bronią, w celu wspierania upowszechnienia traktatu na szczeblu krajowym, regionalnym i wielostronnym.

3. Opis działań prowadzonych w ramach projektu**3.1. Pomoc we wdrażaniu Traktatu o handlu bronią**

Celem specjalnych programów pomocy służących wdrożeniu traktatu jest zwiększenie zdolności państw będących beneficjentami w zakresie wypełniania wymogów traktatu w sposób globalny i trwały. Beneficjentami będą niektóre z państw, które otrzymały pomoc na mocy poprzednich decyzji Rady i które zostały wymienione w niniejszej decyzji w pkt 3.1.2.3, a także państwa wnioskujące o pomoc po przyjęciu niniejszej decyzji. Szczególna uwaga zostanie poświęcona nawiązywaniu kontaktów z państwami, które obecnie nie są stroną Traktatu o handlu bronią, i udzielaniu im wsparcia.

(¹) Traktat o handlu bronią, art. 1

Działania pomocowe umożliwią Unii reagowanie w sposób elastyczny i dostosowany do sytuacji oraz zostaną opracowane w taki sposób, aby zaspokoić zmieniające się indywidualne potrzeby każdego państwa będącego beneficjentem w zakresie wdrażania Traktatu o handlu bronią. W przypadku państw będących beneficjentami, które korzystały już z poprzednich programów pomocy UE i poczyniły znaczne postępy we wdrażaniu Traktatu o handlu bronią, nacisk we współpracy zostanie przesunięty z pogłębionej pomocy technicznej na priorytetowe potraktowanie autonomii i samodzielności (proces stopniowego wycofywania) ⁽²⁾. W stosownych przypadkach i w miarę możliwości elementy tego procesu będą włączane do różnych działań w ramach projektu.

Działania te będą skierowane albo do poszczególnych państw beneficjentów z osobna lub do większej ich liczby, o ile mają podobne potrzeby. Będą one prowadzone w różnych formatach (fizycznym, online, hybrydowym, poprzez e-uczenie się), a wiedzę fachową będą dzielić się eksperci wybrani z puli ekspertów przez BAFA i Expertise France.

3.1.1. Współpraca ze środowiskiem ekspertów

3.1.1.1. Cel działania

Działania będą się koncentrowały wokół zintensyfikowania współpracy z ekspertami i pomiędzy ekspertami z puli utworzonej do celów projektów na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB i (WPZiB) 2017/915 oraz z nowymi ekspertami, w szczególności z państw będących beneficjentami i będących niegdyś beneficjentami w kontekście procesu stopniowego wycofywania. Działania będą propagować konstruktywne wymiany poglądów na temat wdrożenia i wyników projektu, zarówno między ekspertami z puli, jak i między ekspertami a państwami będącymi beneficjentami, a tym samym będą służyć wspieraniu długoterminowego zaangażowania w projekt i gromadzeniu wiedzy fachowej w ramach szeroko rozumianego środowiska skupionego wokół Traktatu o handlu bronią. Działania te przyczynią się również do współpracy Południe–Południe poprzez angażowanie, w odpowiednich przypadkach, ekspertów z najbliższych krajów sąsiadujących.

We współpracy z ekspertami stosowane będzie podejście trójtorowe, w ramach którego:

- organizowane będą posiedzenia z udziałem ekspertów z puli ekspertów służące opracowaniu wspólnych celów i podejść z myślą o docieraniu do państw będących beneficjentami,
- oraz posiedzenia na temat współpracy z udziałem ekspertów z puli ekspertów i przedstawicieli punktów kontaktowych z państw będących beneficjentami, aby zwiększyć zaangażowanie tych ostatnich w projekt,
- wykorzystywana będzie platforma internetowa (wstępnie opracowana w czasie drugiego etapu projektu) i jej narzędzia, aby ułatwiać komunikację między ekspertami i wspierać wymianę informacji na temat Traktatu o handlu bronią i wdrożenia projektu (działania, eksperci itd.).

3.1.1.2. Opis działania

Posiedzenia ekspertów będą zwoływane przez podmioty wdrażające, a zaproszenia będą kierowane przede wszystkim, choć nie wyłącznie, do ekspertów, którzy brali udział w poprzednich etapach projektu lub często uczestniczyli w działaniach w ramach projektu. Posiedzenia będą się odbywały zdalnie, fizycznie lub w formacie hybrydowym i będą w szczególności służyły:

- rozwijaniu wśród ekspertów wspólnego zrozumienia wyzwań i rozwiązań z zakresu wspierania wdrażania Traktatu o handlu bronią; harmonizacji i uproszczeniu głównych przesłań, które mają zostać przekazane podczas działań informacyjnych,
- dostarczaniu ekspertom uaktualnionych informacji na temat postępów osiągniętych przez kraje partnerskie w odniesieniu do wdrożenia Traktatu o handlu bronią i pomocy udzielanej w ramach projektu,
- opracowywaniu lub zmienianiu, stosownie do sytuacji, wspólnych podejść, jakie mają być stosowane w pomocy świadczonej przez ekspertów, tak by oferowane przez nich doradztwo było spójne i dostosowane do potrzeb państw będących beneficjentami.

Obecna pula ekspertów będzie regularnie poddawana przeglądowi i aktualizowana oraz rozszerzana, stosownie do sytuacji, poprzez włączanie nowych ekspertów. Nowi eksperci będą wyznaczani w szczególności w państwach będących beneficjentami posiadających zaawansowane systemy, które to państwa są stopniowo wycofywane z pomocy technicznej oferowanej w ramach projektu. W ramach tego procesu nowym ekspertom będzie proponowane szkolenie w formie warsztatów dla instruktorów opisanych w sekcji 3.1.5.2. Zwiększone uczestnictwo (byłych) krajów partnerskich w puli zdolności ekspertów jeszcze bardziej przyczyni się do przekształcenia tych krajów w podmioty upowszechniające wiedzę w ramach projektu i w odnośnych regionach.

⁽²⁾ „Stopniowe wycofywanie” należy rozumieć jako stopniowe podejście do dostosowywania zaangażowania państwa/państw w trakcie realizacji projektu. Podejście to ma na celu ograniczenie zależności państw od pomocy zewnętrznej poprzez wzmocnienie instytucjonalne i rozwój rodzimych zdolności. W trakcie tego procesu ponownie określona zostanie współpraca między UE a poszczególnymi państwami; nastąpi zmiana statusu beneficjentów, mianowicie z tradycyjnego odbiorcy pomocy technicznej na podmioty upowszechniające wiedzę i dostarczające informacje.

Poza posiedzeniami ekspertów organizowane będą spotkania dotyczące współpracy – w celu omówienia współpracy w ramach projektu – które będą gromadzić stosownych ekspertów z puli ekspertów i przedstawicieli punktów kontaktowych z państw będących beneficjentami, w szczególności tych, którzy mają potencjał, by w przyszłości dołączyć do tej puli. Posiedzenia te będą służyć wzmocnieniu kanałów komunikacji z państwami będącymi beneficjentami oraz gromadzeniu informacji zwrotnych, które można wykorzystać do poprawy jakości i skuteczności działań pomocowych. Ponadto posiedzenia te będą służyć jako forum, na którym punkty kontaktowe będą otrzymywały informacje na temat najnowszych wydarzeń i inicjatyw związanych z wdrażaniem Traktatu o handlu bronią i kontrolą handlu bronią, które są omawiane m. in. na szczeblu UE i w ramach systemów kontroli. Dzięki temu zgromadzona zostanie wiedza fachowa potencjalnych ekspertów z państw będących beneficjentami; będzie to szczególnie istotne dla tych państw będących beneficjentami, które uczestniczą w procesie stopniowego wycofywania, aby zapewnić, że będą one w stanie nadal spełniać obecne normy międzynarodowe.

Platforma internetowa, opracowana jeszcze na mocy poprzedniej decyzji, będzie również odgrywać ważną rolę we wzmacnianiu współpracy z ekspertami i budowaniu wspólnoty ekspertów. W szczególności umożliwi ona ekspertom:

- rejestrację, tworzenie ich profili i szczegółowe określenie ich obszarów wiedzy specjalistycznej, co umożliwi zróżnicowane i skuteczne korzystanie z puli na potrzeby działań w ramach projektu,
- dostęp do biblioteki zawierającej istotne informacje i dokumenty związane z projektem i wdrażaniem Traktatu o handlu bronią, dzięki czemu wszyscy eksperci będą mieli dostęp do wspólnego zbioru wiedzy na temat traktatu,
- łączność z forum, na którym mogą rozmawiać i omawiać między sobą wszelkie kwestie, pytania lub doświadczenia związane z Traktatem o handlu bronią i działaniami informacyjnymi.

3.1.2. Działania krajowe

3.1.2.1. Cel działania

Poszczególnym państwom będącym beneficjentami proponowane będą działania krajowe, prowadzone na podstawie specjalnego programu pomocy dostosowanego do konkretnych potrzeb tych państw. Program będzie uzgodniony z tymi państwami przed wprowadzeniem działań, tak by wiedziały, czego się spodziewać co do planowanych działań pomocowych; program określi również, jakiej poprawy zdolności w zakresie kontroli transferu można się spodziewać. Beneficjentami będą te państwa, które zostały już wymienione w niniejszej decyzji w pkt 3.1.2.3, a także państwa wnioskujące o pomoc po przyjęciu niniejszej decyzji.

3.1.2.2. Opis działania

Dla każdego państwa będącego beneficjentem otrzymującego indywidualną pomoc krajową przed rozpoczęciem współpracy określony zostanie – po dokonaniu wstępnej oceny – specjalny program pomocy, w którym uwzględniona będzie obecna sytuacja w tym państwie pod względem środków i osiągnięć w odniesieniu do wdrażania Traktatu o handlu bronią. Praca ta będzie zrealizowana przez podmiot wykonawczy przy wsparciu odpowiednich ekspertów, jeżeli wystąpi taka potrzeba. Specjalny program pomocy szczegółowo określa główne tematy, którymi należy się zająć, oraz ogólne cele, które mają zostać osiągnięte w ramach współpracy.

Działania będą miały głównie formę warsztatów i seminariów i będą przydzielane w sposób elastyczny i dostosowany do zapotrzebowania, stosownie do potrzeb, interesów i zdolności absorpcyjnych państw będących beneficjentami. Planowane ramy czasowe każdego działania to dwa do trzech dni.

W stosownych przypadkach państwa będące beneficjentami mogą poprosić o zaproszenie przedstawicieli innych państw będących beneficjentami lub państw trzecich do udziału w działaniu krajowym. Informacje zwrotne zebrane na podstawie poprzednich decyzji wskazują, że kraje partnerskie z dużym zadowoleniem przyjmują możliwość dzielenia się wiedzą, pomysłami i dobrymi praktykami na zasadzie dwustronnej lub subregionalnej, a także korzystają z tej możliwości, wspierając tym samym ściślejszą współpracę między krajami sąsiadującymi.

Zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2017/915 szereg działań musiało zostać zorganizowanych w formie wirtualnym ze względu na ograniczenia podróży i kontaktów związane z pandemią COVID-19. Chociaż nie wszystkie działania można przeprowadzić w formie wirtualnym, sukces wielu działań online w ramach poprzedniej decyzji sugeruje, że w ramach obecnej decyzji można skutecznie stosować połączenie formatów wirtualnego, fizycznego i hybrydowego (w których część uczestników uczestniczy osobiście, a część łączy się zdalnie).

Pewna liczba państw, które zostały uwzględnione w niniejszej decyzji, była również beneficjentami współpracy opartej na harmonogramie na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB i decyzji Rady (WPZiB) 2017/915 (zob. pkt 3.1.3 poniżej). W świetle pomocy otrzymanej już przez te państwa, specjalny program pomocy dla tych państw, będących długoterminowymi beneficjentami, będzie musiał uwzględniać dotychczasowe postępy i korzyści płynące z kontynuowania działań w takiej samej skali jak na mocy poprzednich decyzji. W stosownych przypadkach specjalny program pomocy zostanie dostosowany tak, aby uwzględniał środki stopniowego wycofywania oraz przegląd roli państwa będącego beneficjentem w projekcie. Będzie to obejmować, w stosownych przypadkach, między innymi odejście od pogłębionej pomocy krajowej, a zamiast tego ukierunkowanie współpracy na bardziej zaawansowane kwestie kontroli handlu bronią, takie jak nowe technologie i podmioty asymetryczne, a także wspieranie przyjęcia przez państwo będące beneficjentem bardziej aktywnej roli polegającej na dzieleniu się doświadczeniami i wiedzą fachową z innymi państwami, zwłaszcza w swoim regionie.

3.1.2.3. Kraje partnerskie

Wstępny wykaz krajów partnerskich objętych niniejszą decyzją znajduje się w załączniku. Szereg krajów partnerskich, które otrzymały pomoc na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB lub decyzji Rady (WPZiB) 2017/915, będzie nadal otrzymywać pomoc na mocy niniejszej decyzji na podstawie zalecenia podmiotów wykonawczych. W uzupełnieniu tych działań i w zależności od liczby dostępnych działań, w ramach nowego projektu wybrana zostanie określona liczba nowych państw, z którymi prowadzona będzie współpraca i które otrzymają pomoc. W tym względzie nacisk zostanie położony na państwa niebędące stronami traktatu lub na państwa, które dopiero niedawno ratyfikowały Traktat o handlu bronią.

Nowe kraje wyrażające zainteresowanie udziałem w projekcie zostaną poproszone o przygotowanie wniosku o pomoc we wdrażaniu Traktatu o handlu bronią. Ich wniosek powinien być możliwie jak najbardziej uzasadniony; idealnie byłoby, gdyby zawierał wszystkie szczegóły na temat potrzebnej pomocy. W stosownych przypadkach państwo zwracające się o pomoc powinno również odnieść się do współpracy z innymi darczyńcami pomocy w przeszłości i prowadzonej obecnie oraz przedstawić informacje o swojej krajowej strategii wdrażania Traktatu o handlu bronią.

W zależności od tego, w jakim stopniu wniosek jest uzasadniony, oraz w oparciu o kryteria ustanowione w sekcji 4, Wysoki Przedstawiciel, we współpracy z Grupą Roboczą ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM) i podmiotem wykonawczym, podejmie decyzję o tym, czy państwo zwracające się o pomoc kwalifikuje się do jej otrzymania.

Jeżeli wniosek o pomoc zostanie zatwierdzony, przeprowadzona zostanie wstępna ocena potrzeb i priorytetów państwa występującego o pomoc, na przykład przy użyciu kwestionariuszy i poprzez zebranie dostępnych informacji. W oparciu o wyniki tej oceny podmiot wykonawczy i państwo będące beneficjentem wspólnie opracują ramy specjalnego programu pomocy, z uwzględnieniem wszelkiej pomocy dotyczącej Traktatu o handlu bronią udzielanej za pośrednictwem dobrowolnego funduszu powierniczego traktatu, instrumentu powierniczego ONZ na rzecz wspierania współpracy w zakresie regulowania handlu bronią (UNSCAR), sekretariatu Traktatu o handlu bronią lub innych organizacji. W przypadku gdy państwo występujące o pomoc przygotowało już krajową strategię wdrażania traktatu, podmiot wykonawczy zapewni również, aby harmonogram pomocy był zgodny z taką krajową strategią wdrażania.

3.1.3. Wizyty studyjne

3.1.3.1. Cel działania

Wizyty studyjne dają państwom będącym beneficjentami możliwość dostępu do organów rządowych i urzędników w innych krajach stosujących Traktat o handlu bronią. W związku z tym stanowią one istotne uzupełnienie działań krajowych w państwach będących beneficjentami, oferując tym państwom szersze ramy odniesienia w odniesieniu do praktycznego wdrażania traktatu. Ponadto, ze względu na bliskie kontakty między przedstawicielami państw przyjmujących a urzędnikami składającymi wizytę, mają one również duży potencjał szkoleniowy, zwłaszcza dla przyszłych ekspertów i przyszłych szkoleniowców. W wizytach studyjnych będą zatem mogli uczestniczyć urzędnicy rządowi, w tym urzędnicy odpowiedzialni za kwestie polityki, wydawanie zezwoleń i egzekwowanie przepisów, z każdego z państw będących beneficjentami opisanych w pkt 3.1.2.3.

Oprócz wizyt studyjnych w odpowiednich organach państw członkowskich część z nich może zostać przeprowadzona w państwach trzecich w celu promowania współpracy międzynarodowej i współpracy Południe-Południe. Zwłaszcza długoterminowe kraje partnerskie (tj. beneficjenci na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB lub decyzji Rady (WPZiB) 2017/915) mogłyby zostać uznane za potencjalnych gospodarzy wizyt studyjnych. Podejście to byłoby kolejnym elementem procesu stopniowego wycofywania.

3.1.3.2. Opis działania

Każda wizyta studyjna trwa nie dłużej niż trzy dni i zazwyczaj jest zaplanowana dla jednego państwa będącego beneficjentem, jednak w stosownych przypadkach lub na wniosek samych państw do udziału w tej samej wizycie studyjnej może zostać zaproszonych kilka państw będących beneficjentami.

Ze względu na swój charakter wizyty studyjne powinny być prowadzone wyłącznie w trybie fizycznym. Mogą one mieć miejsce w państwie członkowskim lub w państwie trzecim (państwa trzecie niekoniecznie muszą być państwami będącymi beneficjentami na mocy niniejszej decyzji Rady). Organizacja wizyty studyjnej zostanie zapewniona przez podmiot wykonawczy odpowiedzialny za kraj partnerski korzystający z wizyty studyjnej.

3.1.4. Krótkoterminowa ukierunkowana pomoc

3.1.4.1. Cel działania

Część pomocy, o którą wspólnie występują państwa będące beneficjentami, odnosi się do krótkoterminowej pomocy w konkretnych kwestiach lub zagadnieniach przez nie poruszanych. Tego rodzaju praktyczne, ukierunkowane i bezpośrednie wsparcie, które może być oferowane zdalnie lub osobiście, może być użytecznym i elastycznym narzędziem pomagającym państwom będącym beneficjentami w rozwiązywaniu poszczególnych kwestii poza warsztatami i seminariami. Przykłady działań, które można podjąć w ramach tej formy pomocy, obejmują przegląd i ocenę tekstów prawnych i innych dokumentów urzędowych (np. projektów ustawodawczych, nowelizacji i poprawek); doradzanie w indywidualnych przypadkach, kwestiach lub sytuacjach (np. związanych z wydaniem określonej licencji lub klasyfikacją konkretnego towaru), również poprzez bezpośrednie wsparcie na miejscu; oraz opracowanie materiałów wspomagających praktyczne wdrożenie Traktatu o handlu bronią w państwie będącym beneficjentem (np. wytyczne, wykresy, kompendium wybranych zagadnień dotyczących Traktatu o handlu bronią).

3.1.4.2. Opis działania

Krótkoterminowa ukierunkowana pomoc może być oferowana:

- a) zdalnie, przez ekspertów w postaci analiz teoretycznych lub z wykorzystaniem narzędzi/opcji internetowych;
- b) na miejscu, na przykład w formie bezpośrednich i osobistych briefingów lub trwających od tygodnia do dwóch zadań wykonywanych przez niewielką grupę ekspertów (zazwyczaj tylko jednego lub dwóch), zapewniających kompleksowe konsultacje i praktyczne porady odpowiedniemu organowi w państwie będącym beneficjentem; lub
- c) w sposób będący połączeniem obu trybów (tzw. „podejście mieszane”, w którym niektóre działania, w zależności od tematu, są prowadzone w formacie wirtualnym, a inne – osobiście).

Ta forma pomocy zostanie udostępniona wszystkim państwom będącym beneficjentami. W budżecie przewidziano maksymalną liczbę dni pracy ekspertów, które będą przeznaczone na te działania pomocowe. Część budżetu zostanie również przeznaczona na pokrycie kosztów wszelkich narzędzi technicznych i wyposażenia niezbędnych do prowadzenia tych działań, takich jak opłaty abonamentowe dla platform internetowych służących udostępnianiu dokumentów.

3.1.5. Podejście uwzględniające szkolenia instruktorów

3.1.5.1. Cel działania

Aby propagować odpowiedzialność za wdrażanie Traktatu o handlu bronią na szczeblu krajowym oraz zapewnić trwałość unijnych środków pomocy na mocy niniejszej i poprzednich decyzji, kluczowe znaczenie ma wypracowanie przez państwa będące beneficjentami zdolności i narzędzi umożliwiających kontynuację procesu wdrażania traktatu niezależnie od pomocy zewnętrznej. Aby to osiągnąć, ważne będzie zaoferowanie państwom będącym beneficjentami wsparcia w rozwijaniu krajowych zdolności w zakresie a) szkolenia własnego personelu oraz b) stworzenia zbioru informacji i zasobów dotyczących wdrażania Traktatu o handlu bronią, który będzie wspierał rozwój pamięci instytucjonalnej ⁽³⁾.

Aby uniknąć niepotrzebnego powielania działań, podmioty wykonawcze, w stosownych przypadkach, zapewnią koordynację z innymi działaniami finansowanymi przez UE w tym obszarze, w tym z działaniami realizowanymi przez Sekretariat Traktatu o handlu bronią.

⁽³⁾ Dodatkową korzyścią płynącą z tego działania będzie rozszerzenie puli ekspertów w ramach projektu, jak opisano w sekcji 3.1.1.

3.1.5.2. Opis działania

Na podejście zakładające szkolenie instruktorów składać się będą dwa uzupełniające się elementy, dostosowywane do różnego poziomu postępow i gotowości w ramach systemów kontroli handlu w państwach będących beneficjentami.

Jednym elementem tego modułu będzie prowadzenie warsztatów szkoleniowych dla ekspertów z państw będących beneficjentami, by na późniejszym etapie sami byli w stanie skutecznie szkolić swoich kolegów z uwzględnieniem ich poziomu wiedzy fachowej. Nowo przeszkoleni eksperci będą w swoich krajach działać jako propagatorzy wiedzy fachowej związanej z Traktatem o handlu bronią i przyczynią się do wzmocnienia samoistnie podtrzymujących się zdolności instytucjonalnych.

Celem tych działań jest zapewnienie przyszłym instruktorom umiejętności dydaktycznych i szkoleniowych niezbędnych do szkolenia pracowników w ich własnym kraju, a jednocześnie zwiększenie zdolności państw będących beneficjentami w odniesieniu do zarządzania wiedzą i pamięcią instytucjonalną. W stosownych przypadkach państwa partnerskie można zachęcać do opracowania własnego programu szkolenia instruktorów w oparciu o podejście i materiały szkoleniowe opracowane w tym i kolejnych etapach programu. Działania te mają zatem umożliwić państwom będącym beneficjentami, zwłaszcza tym, które zostaną stopniowo wycofane z projektu, uzyskanie większej niezależności i samodzielności w odniesieniu do tworzenia, upowszechniania i utrzymywania wiedzy związanej z Traktatem o handlu bronią wśród personelu właściwych organów rządowych. Ponieważ działania te mają charakter praktyczny i użytkowy, najbardziej odpowiedni byłby format zakładający fizyczną obecność; skuteczne może być jednak także podejście mieszane, łączące zajęcia wymagające obecności fizycznej z wirtualnymi.

Drugim elementem będzie internetowa platforma, która będzie wspierać przyszłych instruktorów przy opracowywaniu własnych materiałów szkoleniowych – pomieści zbiór materiałów i dokumentów związanych z wdrażaniem Traktatu o handlu bronią zgromadzonych, a w razie potrzeby opracowanych przez podmioty wykonawcze i udostępnionych państwom będącym beneficjentami. Platforma umożliwi też przyszłym instruktorom zwracanie się o poradę do środowiska ekspertów i omawianie ewentualnych trudności, jakie mogą napotkać w realizacji prowadzonych przez siebie szkoleń krajowych. Platforma będzie również wykorzystywana do zapewniania działań następczych i archiwizowania wyników uzyskanych na podstawie niniejszej i poprzednich decyzji.

W oparciu o prace przeprowadzone na mocy poprzedniej decyzji podmioty wykonawcze będą mogły zdecydować, czy chcą delegować opracowanie, selekcjonowanie i tworzenie takich materiałów na rzecz ekspertów zewnętrznych, w stosownych przypadkach także wybieranych z puli ekspertów. Aby wzmocnić zdolność instytucjonalną odpowiednich organów w państwach będących beneficjentami, działania szkoleniowe powinny się także koncentrować na zachęcaniu tych państw do rozwijania i utrzymywania własnych zbiorów informacji i dokumentacji na temat Traktatu o handlu bronią.

Platforma projektowa zwiększy widoczność programu, ułatwi kontakty między odpowiednimi podmiotami, będzie sprzyjać dialogowi między podmiotami wykonawczymi a partnerami oraz posłuży podtrzymaniu współpracy w szczególności z państwami będącymi beneficjentami, które zostaną stopniowo wycofane z projektu. W miarę możliwości materiały opracowane w ramach projektu zostaną udostępnione, a zastosowanie technologii typu sieć społecznościowa umożliwi aktywną komunikację i wymianę informacji on-line między uczestnikami sieci w znanym im środowisku. Także instytucje Unii i państwa członkowskie będą korzystać z tej specjalnej platformy, gdzie podmioty wykonawcze będą wymieniać informacje na temat prowadzenia działań.

W miarę możliwości podmioty wykonawcze będą zamieszczać informacje o warsztatach i materiałach dotyczących szkolenia instruktorów i wskazywać przyszłych instruktorów podczas prowadzenia działań pomocowych w państwach będących beneficjentami na mocy niniejszej decyzji (jednak ostateczną decyzję co do wyznaczenia przyszłych instruktorów nadal podejmować będzie dane państwo będące beneficjentem). W zależności od ich kwalifikacji urzędnicy ci mogą zostać następnie zarejestrowani w puli ekspertów i poproszeni o uczestniczenie w charakterze eksperta w innych działaniach opisanych w niniejszej decyzji. Także to działanie stanowi część procesu stopniowego wycofywania, z uwzględnieniem zaawansowanego poziomu postępow już osiągniętego w tych państwach i wysokiego potencjału dzielenia się przez nie wiedzą i doświadczenia z innymi państwami będącymi beneficjentami. Jednocześnie pomoże w realizacji celu dotyczącego rozszerzenia zaangażowania tych państw będących beneficjentami w projekt poprzez uczynienie z nich regionalnego wzoru do naśladowania.

3.2. Wpieranie upowszechniania

Celem obecnej decyzji jest nie tylko zapewnienie państwom będącym beneficjentami pomocy technicznej służącej wsparciu wdrażania Traktatu o handlu bronią, lecz także propagowanie i przyspieszenie upowszechniania tego traktatu, a tym samym przyczynienie się do szerszych wielostronnych wysiłków na rzecz zapobiegania przekierowywaniu broni konwencjonalnej i nielegalnemu handlowi nią oraz promowanie większego bezpieczeństwa dla wszystkich.

W tym celu działania podejmowane w ramach niniejszej decyzji będą się też skupiać na nawiązaniu współpracy z państwami niebędącymi stronami i zachęceniu ich do przystąpienia do traktatu. Powiązane działania wzmocnią widoczność traktatu, podnosząc świadomość społeczną na temat zagrożeń i niebezpieczeństw związanych z przekierowywaniem broni konwencjonalnej i nielegalnym handlem taką bronią, a jednocześnie promując dialog między państwami-stronami a państwami niebędącymi stronami, po to by pomóc budować zaufanie i przejrzystość.

Państwa niebędące stronami objęte obecną decyzją otrzymają zatem propozycję wsparcia, w stosownych przypadkach – w postaci działań polegających na pomocy technicznej, jak opisano w pkt 3.1, w tym działań krajowych i ukierunkowanej pomocy krótkoterminowej. Działania te będą organizowane na wniosek państwa niebędącego stroną w miarę potrzeb i dostępności w państwie, które wystąpiło z wnioskiem.

Ponadto aby jeszcze wesprzeć upowszechnianie traktatu, zorganizowane zostaną działania regionalne i międzynarodowe z myślą o:

- podnoszeniu świadomości na temat zagrożeń i wyzwań związanych z przekierowywaniem broni konwencjonalnej i nielegalnym handlem taką bronią,
- zapewnieniu ekspertom i urzędnikom z właściwych organów w różnych krajach platformy, za pomocą której będą mogli kontaktować się w strategicznych kwestiach handlowych,
- propagowaniu celów, jakimi są upowszechnienie, pełne wdrożenie i umocnienie traktatu.

Działania te są prowadzone w ścisłej współpracy z organami odpowiednich rządów krajowych oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednimi środowiskami akademickimi, organizacjami pozarządowymi lub regionalnymi.

3.2.1. Działania regionalne, międzyregionalne i międzynarodowe

3.2.1.1. Cel działania

W działaniach skupionych na poszczególnych regionach uczestniczyć będzie razem kilka państw – z jednego regionu lub z kilku różnych regionów (w przypadku działań międzyregionalnych i międzynarodowych) – po to by dzielić się doświadczeniami i omawiać kwestie budzące wspólne zaniepokojenie i będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczące wdrażania Traktatu o handlu bronią i kontroli handlu bronią. Szczególną rolę w takich działaniach jako wzór do naśladowania w odpowiednim regionie odegrają państwa będące beneficjentami, które uprzednio otrzymały pomoc na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB lub decyzji Rady (WPZiB) 2017/915 i wykazały istotne postępy i zaangażowanie w odniesieniu do wdrażania Traktatu o handlu bronią. Mogłoby to zachęcić do przejęcia odpowiedzialności za wdrażanie traktatu na szczeblu regionalnym, a w ujęciu długoterminowym propagować współpracę Południe–Południe.

Działania międzyregionalne i międzynarodowe zostały uwzględnione w niniejszej decyzji w odpowiedzi na wnioski państw będących beneficjentami, które chcą korzystać z doświadczeń państw w innych częściach świata. W ten sposób działania międzyregionalne i międzynarodowe mogą pomóc ożywić i wspierać bardziej globalną wymianę podejść i praktyk związanych z Traktatem o handlu bronią.

3.2.1.2. Opis działania

Działania regionalne będą organizowane jako dwu- lub trzydniowe wydarzenia i będą rozdzielane na regiony. Działania powinny obejmować co najmniej trzy państwa uczestniczące. Obok państw będących beneficjentami wymienionych w pkt 3.1.2.3, w stosownych przypadkach należy umożliwić udział w tych działaniach państwom trzecim, które w innym sposób nie są ujęte w niniejszej decyzji, w szczególności państwom niebędącym stronami. Ponadto w miarę możliwości wskazane jest zaangażowanie co najmniej jednego z bardziej zaawansowanych państw będących beneficjentami już od pewnego czasu (tj. państw, które otrzymały pomoc na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB lub decyzji Rady (WPZiB) 2017/915, wymienionych w pkt 3.1.2.3, których system kontroli handlu bronią osiągnął już pewien stopień zaawansowania), by działały w charakterze propagatorów, lub zaproszenie do uczestnictwa ekspertów z tych państw, tak by zachęcać do budowania regionalnej wiedzy fachowej i współpracy Południe–Południe.

W każdym regionie przeprowadzone zostanie co najmniej jedno działanie regionalne. Pozostałe działania zostaną zorganizowane w miarę potrzeb i dostępności ze strony państw przyjmujących. Preferowanym formatem takich działań będzie fizyczna obecność, gdyż taki format zapewnia najlepszą skuteczność; zależnie jednak od okoliczności i preferencji uczestników działania mogą się też odbyć w formacie wirtualnym lub hybrydowym.

W odróżnieniu od decyzji Rady 2013/768/WPZiB i decyzji Rady (WPZiB) 2017/915 działania regionalne nie będą się ograniczać do pojedynczych regionów, lecz dadzą też państwom będącym beneficjentami z różnych regionów możliwość uczestniczenia w działaniach międzyregionalnych. W trakcie wdrażania poprzednich etapów projektu okazało się, że wśród państw partnerskich istnieje duże zapotrzebowanie nie tylko na uczenie się i wymianę informacji w ramach własnego regionu, lecz także z innymi regionami.

Aby dotrzeć do jak najszerszego grona odbiorców i promować nie tylko upowszechnienie Traktatu o handlu bronią, lecz także wysiłki UE na rzecz osiągnięcia tego celu, BAFA i Expertise France zorganizują międzynarodowe konferencje takie jak wielostronna impreza towarzysząca zorganizowana na szczeblu ONZ, np. podczas dorocznej sesji Pierwszego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ w Nowym Jorku, lub, jeśli nie będzie to wykonalne, na szczeblu UE, najlepiej w Brukseli.

Obok tych działań w ramach projektu będzie również utrzymywany kontakt z wszystkimi państwami partnerskimi, podmiotami odpowiedzialnymi za kwestie Traktatu o handlu bronią, a także z państwami niebędącymi stronami poprzez regularne seminaria internetowe poświęcone tematyce traktatu. Seminarium te będą moderowane przez podmioty wykonawcze i posłużą zmobilizowaniu puli ekspertów i umożliwieniu państwom partnerskim dzielenia się doświadczeniami. Każda sesja będzie tłumaczona symultanicznie, nagrywana i zamieszczana na platformie z możliwością odtwarzania.

Lokalizacja i zakres działań regionalnych i międzynarodowych zostaną uzgodnione wspólnie między podmiotami wykonawczymi a ewentualnymi państwami przyjmującymi.

3.2.1.3. Regiony

W działaniach tych będą mogły uczestniczyć wszystkie regiony na podstawie wniosków złożonych przez państwa będące beneficjentami.

3.2.2. Imprezy towarzyszące konferencji państw-stron traktatu

3.2.2.1. Cel działania

Coroczne konferencje państw Stron traktatu oferują jedyną w swoim rodzaju możliwość dotarcia do odpowiednich urzędników i podmiotów odpowiedzialnych za kwestie dotyczące traktatu. Imprezy towarzyszące finansowane ze środków UE umożliwią w szczególności podniesienie świadomości na temat działań Unii wspierających wdrażanie, ułatwią kontakty z państwami, które mogą później zwrócić się o pomoc, oraz będą promować dobre praktyki, zwłaszcza stosowane przez państwa będące beneficjentami.

3.2.2.2. Opis działania

W czasie programu odbędą się trzy imprezy towarzyszące – tzn. jedna dla każdej dorocznej konferencji państw Stron traktatu. Zostaną wspólnie zorganizowane przez podmioty wykonawcze. Środki UE mogą w szczególności pokryć koszty podróży dla określonej liczby ekspertów lub urzędników z państw będących beneficjentami.

3.2.3. Konferencja podsumowująca

3.2.3.1. Cel działania

Celem konferencji podsumowującej jest podniesienie świadomości i poczucia odpowiedzialności w odniesieniu do Traktatu o handlu bronią nie tylko wśród państw partnerskich, lecz także odpowiednich podmiotów, takich jak parlamenty narodowe, organizacje regionalne i międzynarodowe oraz przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, które to podmioty są zainteresowane szerszym oddziaływaniem niż powinien mieć traktat. Ponieważ będą w niej uczestniczyć przedstawiciele z różnych stron świata, konferencja posłuży ponadto jako forum wzmacniania międzynarodowej sieci i społeczności podmiotów zaangażowanych we wdrażanie traktatu i pracujących nad jego upowszechnieniem.

3.2.3.2. Opis działania

Działanie przybierze formę dwudniowej konferencji, która zostanie zorganizowana pod koniec okresu wykonywania niniejszej decyzji i być może odbędzie się bezpośrednio po posiedzeniu COARM lub zaraz przed nim. Za jego realizację odpowiadać będą wspólnie podmioty wykonawcze. W konferencji wezmą udział właściwi przedstawiciele państw będących beneficjentami działań, o których mowa w pkt 3.1, a także inne podmioty zaangażowane w propagowanie traktatu i jego celów.

Konferencja ułatwi państwom będącym beneficjentami wymianę doświadczeń, pozwoli na uzyskanie informacji o ich stanowiskach w sprawie traktatu, stanie jego ratyfikacji i wdrożenia oraz umożliwi wymianę istotnych informacji z przedstawicielami parlamentów narodowych, organizacji regionalnych i społeczeństwa obywatelskiego.

W konferencji powinny zatem uczestniczyć następujące osoby:

- właściwy personel z państw będących beneficjentami, np. personel dyplomatyczny i wojskowy/obrony, techniczny i organów ścigania, w szczególności z organów odpowiedzialnych za krajowe polityki i wdrażanie dotyczące traktatu,
- przedstawiciele krajowych, regionalnych i międzynarodowych organizacji zaangażowanych w udzielanie pomocy oraz przedstawiciele państw zainteresowanych udzielaniem lub otrzymywaniem pomocy w zakresie kontroli handlu strategicznego,
- przedstawiciele właściwych organizacji pozarządowych, ośrodków analitycznych, parlamentów narodowych i przemysłu.

Lokalizacja, format (fizyczna obecność, spotkanie zdalne lub hybrydowe), ostateczna liczba uczestników oraz ostateczny wykaz państw i organizacji, które zostaną zaproszone, zostanie ustalony w porozumieniu z COARM na podstawie wniosku złożonego przez podmioty wykonawcze.

4. Beneficjenci działań projektowych, o których mowa w sekcji 3.1.2.3

Obok państw będących beneficjentami już wymienionych w niniejszej decyzji, dodatkowymi beneficjentami działań projektowych, o których mowa w sekcji 3, mogą być państwa zwracające się o pomoc w celu wdrożenia traktatu; zostaną one wybrane na podstawie między innymi następujących kryteriów:

- poziom politycznego i prawnego zaangażowania w przestrzeganie traktatu i stan wdrożenia międzynarodowych instrumentów mających znaczenie dla kontroli handlu bronią i transferu broni, które mają zastosowanie do danego państwa,
- prawdopodobieństwo pomyślnego rezultatu działań pomocowych,
- ocena wszelkiej możliwej pomocy już udzielonej lub planowanej w obszarze produktów podwójnego zastosowania i kontroli transferu broni,
- znaczenie państwa w kontekście światowego handlu bronią,
- znaczenie państwa dla interesów Unii związanych z bezpieczeństwem,
- kwalifikowanie się do oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA).

5. Podmioty wykonawcze

Biorąc pod uwagę obciążenie pracą wynikające z działań na mocy niniejszej decyzji, zalecane jest skorzystanie z usług dwóch właściwych podmiotów wykonawczych: BAFA i Expertise France. W stosownych przypadkach będą one współpracować z agencjami kontroli wywozu działającymi w państwach członkowskich, właściwymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, ośrodkami analitycznymi, instytutami badawczymi oraz organizacjami pozarządowymi, a także przekazywać takim podmiotom poszczególne obowiązki.

BAFA i Expertise France były odpowiedzialne za wykonanie decyzji (WPZiB) 2017/915, a także inne wcześniejsze i obecne unijne programy informacyjne. Wspólnie oba podmioty wykonawcze dysponują zatem potwierdzonym doświadczeniem, kwalifikacjami i konieczną wiedzą fachową dotyczącą całego spektrum odpowiednich działań Unii w zakresie kontroli wywozu, zarówno w zakresie produktów podwójnego zastosowania, jak i kontroli wywozu broni.

6. Koordynacja z innymi właściwymi działaniami pomocowymi

Podmioty wykonawcze powinny zapewnić odpowiednią koordynację pomiędzy poszczególnymi instrumentami unijnymi, korzystając, w stosownych przypadkach, z formalnych mechanizmów koordynacji ustanowionych już w ramach innych programów EU P2P (takich jak mechanizm koordynacji COARM na mocy decyzji Rady (WPZiB) 2020/1464), po to by:

- zapewnić spójne podejście w ramach unijnych działań informacyjnych skierowanych do państw trzecich,
- uniknąć czasowego i merytorycznego nakładania się działań,
- dzielić się doświadczeniami w zakresie wdrażania projektu i wskazywać potencjalne synergie między poszczególnymi projektami pomocowymi w dziedzinie kontroli wywozu.

Podmioty wykonawcze powinny także poświęcić największą uwagę związanym z traktatem działaniom w ramach programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach oraz towarzyszącego mu systemu wspierania wdrażania (PoA-ISS), rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), dobrowolnego funduszu powierniczego traktatu oraz UNSCAR, a także działaniom w zakresie pomocy dwustronnej. Podmioty wykonawcze powinny nawiązać odpowiednie kontakty z innymi darczyńcami pomocy, aby wymieniać informacje, unikać niepotrzebnego dublowania działań i zapewnić spójność i komplementarność.

Projekt powinien mieć także na celu zwiększenie wśród państw będących beneficjentami wiedzy na temat instrumentów Unii, które mogą wesprzeć współpracę Południe–Południe w zakresie kontroli wywozu. W związku z tym działania pomocowe powinny dostarczać informacji na temat dostępnych instrumentów, takich jak inicjatywy w zakresie centrów doskonałości UE ds. CBRN i inne unijne programy P2P, oraz promować te instrumenty.

7. Wyeksponowanie wkładu Unii i dostępność materiałów dotyczących pomocy

Materiały i narzędzia opracowane w ramach projektu, w tym internetowa platforma opisana w pkt 3.1.2.2, zapewnią i wzmocnią wyeksponowanie wkładu Unii. Wszystkie takie produkty będą opatrzone logo i wzorem graficznym zgodnymi z podręcznikiem „Informowanie o działaniach zewnętrznych Unii Europejskiej i ich eksponowanie” i zawierać logo „EU P2P export control programme” (program EU P2P w zakresie kontroli wywozu). W wydarzeniach organizowanych w państwach trzecich powinny brać udział delegatury Unii, aby zwiększyć polityczne działania następcze i wyeksponowanie wkładu.

Do celów działań pomocowych związanych z traktatem prowadzonych w ramach niniejszej decyzji promowany będzie również unijny portal internetowy P2P (<https://circabc.europa.eu/ui/welcome>). Podmioty wykonawcze powinny zatem informować na portalu o odpowiednich działaniach pomocowych, które prowadzą, oraz zachęcać do zapoznawania się z zasobami technicznymi portalu i do korzystania z nich. Promując portal, powinny też eksponować wkład Unii. Ponadto działania te powinny być upowszechniane za pomocą unijnego biuletynu P2P.

8. Ocena skutków

Skutki działań przewidzianych w niniejszej decyzji należy ocenić pod kątem technicznym po ich zakończeniu. Na podstawie informacji i sprawozdań przedstawionych przez podmioty wykonawcze Wysoki Przedstawiciel przeprowadzi ocenę skutków, we współpracy z COARM i – w stosownych przypadkach – z delegaturami Unii w państwach będących beneficjentami oraz z innymi odpowiednimi podmiotami.

W ocenie skutków należy się skupić przede wszystkim na pewnych państwach będących beneficjentami, które ratyfikowały traktat, oraz na rozwoju ich zdolności w zakresie kontroli transferu broni. Taka ocena zdolności państw będących beneficjentami w zakresie kontroli transferu broni powinna obejmować w szczególności przygotowywanie i wydawanie właściwych przepisów krajowych, wypełnienie obowiązków traktatowych w zakresie sprawozdawczości, a także upoważnienie odpowiedniego organu odpowiedzialnego za kontrolę transferu broni.

9. Sprawozdania

Podmioty wykonawcze będą przygotowywać regularne sprawozdania, w tym po zakończeniu poszczególnych działań. Sprawozdania te powinny być przedkładane Wysokiemu Przedstawicielowi nie później niż w terminie sześciu tygodni po zakończeniu odnośnych działań.

Dodatek

Podmioty wykonawcze zajmą się państwami partnerskimi zgodnie z następującym podziałem:

Państwa partnerskie BAFA w 3. unijnym projekcie działań informacyjnych dotyczących Traktatu o handlu bronią:

- Kolumbia*
- Kostaryka*
- Malezja*
- Peru*
- Zambia*
- **Chile**'
- **Kazachstan**'
- **Tajlandia**'

Państwa partnerskie Expertise France w 3. unijnym projekcie działań informacyjnych dotyczących Traktatu o handlu bronią:

- Benin*
- Burkina Faso*
- Kamerun*
- **Gujana**'
- Filipiny*
- Wybrzeże Kości Słoniowej*
- Senegal*
- Togo*.

Uczestniczące w powyższym projekcie państwa partnerskie, które należy uznać za bardziej zaawansowane (gotowe do rozpoczęcia pracy, której celem jest stopniowe wycofanie z projektu)

1. Burkina Faso
2. Kostaryka
3. Malezja
4. Filipiny
5. Senegal
6. Zambia

*: państwa uprzednio objęte harmonogramem pomocy w ramach 2. unijnego projektu działań informacyjnych dotyczących Traktatu o handlu bronią

': państwa uprzednio objęte działaniami pomocowymi *ad hoc* w ramach 2. unijnego projektu działań informacyjnych dotyczących Traktatu o handlu bronią

wyłączenie:

nowe państwa partnerskie objęte 3. unijnym projektem działań informacyjnych dotyczących Traktatu o handlu bronią
